

BOLSJEVIK

2/82

su etter splittelsen
s.7

studiekampanjen
(bilag)

sosialismedebatt
s.14

RØD ★ UNGDOM

vårforneimmelser

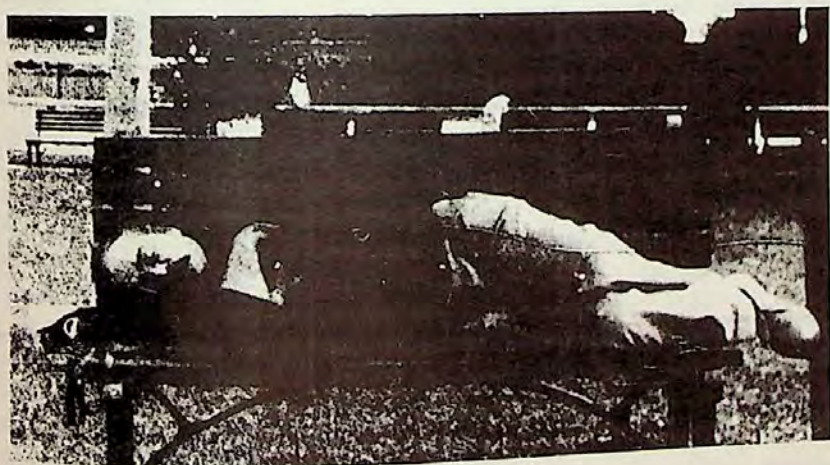
Vinteren ser ut til å slippe taket. Vi kan se fram mot lysere tider. For Rød Ungdom finnes det også positive tegn. På landsbasis har vi økt i antall medlemmer og mange distrikter har framgang. På NGS-landsmøtet var Rød Ungdom sterkere enn på flere år, og kameratene i YLI står på som aldri før. Zimbabwe er valgt til årets Operasjon Dagsverk-prosjekt, og vi kan oppsummere at det prosjektet Rød Ungdom støtter, for tredje året på rad har blitt OB-prosjekt. Mange lag er i gang med studiesirkler med mange uorganiserte, og vårforneimmelserne er ikke til å ta feil av.

Men vi gjer klokt i å IKKE hvile på laurbærene. De er enda for små til det. Fremdeles sliter vi med store problemer. Mange lag har problemer med å samle seg om oppgaver som kan gi framgang. Framgangen fordeler seg på ingen måte jevnt over hele landet. Mange distrikter og lag jobber i motbakke og mister medlemmer. Vi er enige om at arbeidet må innrettes på de videregående skoleene, men hvordan vi skal gjere det, er fremdeles et uløst spørsmål for store deler av ungdomsforbundet. Rundt vår fredspolitikk og internasjonale linje er det usikkerhet, og vi vinner ikke ungdommen for våre standpunkter. I studiearbeidet er enda ikke alle medlemmer trukket med. Er studiene for vanskelige, for ensle eller for kjedelige? I de grunnleggende spørsmåla er vi usikre. Hva er sosialisme, og hvordan kan den gjennomføres? Hvordan sikre demokrati og reell makt for arbeiderklassen og folket? Spørsmåla er mange, men de gode svare er færre.

For ungdomsforbundet er oppgavene omfattende. Men vi vil fram-

heve én: studiesirkler for uorganiserte. Rød Ungdom har gitt ut en ny grunnsirkel, som kan bestilles fra Rød Ungdom-kontoret. Den er adskillig bedre enn den gamle, og hvis laga kommer i gang nå, er det mulig å avslutte den før sommeren. Rekruttering er og blir den mest sentrale målsettinga for Rød Ungdom. Vedtaket fra sentralstyret (gjengitt i siste nummer av Bolsjevik) stilte følgende oppgaver framover:

- Rød Ungdom må prioritere studiene i marxismen-leninismen
- Alle lag må gjennomføre en studiesirkel for uorganiserte før sommeren
- Rød Ungdom må markere seg mer utad gjennom Rute 80-salg, løpesedler og fredspolitikken.

Men, vil kanskje noen si, er ikke dette å tenke veldig kortsiktig? Har ikke ml-bevegelsen omfattende teoretiske og politiske spørsmål å avklare? Til dette tror vi det er riktig å se på framgang for ml-bevegelsen og dermed Rød Ungdom fra to synsvinkler. På den ene sida må Rød Ungdom fortsette studiene for å mestre de mest

grunnleggende spørsmåla i marxismen. Vi må styrke det organisatoriske arbeidet, vi må rekruttere. Arbeidet framover vil måtte være preget av dette. På den andre sida må ml-bevegelsen og Rød Ungdom løse en del viktige uavklarte spørsmål. Vi tenker i første rekke på spørsmålet om sosialismen og kommunismen. På lengre sikt er framgang for ml-bevegelsen avhengig av at vi har en større forståelse for disse spørsmåla, og dermed en virkelig vitenskaplig sosialisme. Rød Ungdom må lære seg til å stå på begge disse beina. For hvis vi ikke styrker Rød Ungdom, hvis vi ikke skolerer oss i grunnleggende marxisme, har vi ingen mulighet til å komme videre i sosialismedebatten. Vi må se på studiene i historisk materialisme og politisk økonomi til høsten som en del av arbeidet med å sette Rød Ungdom i stand til å delta i denne diskusjonen. På sikt dreier det seg om å utvikle programmet for den norske revolusjonen. Vi tror vi er på riktig vei, og med hardt arbeid bør vårforfremmelsene vi nå merker bli starten for en mer langvarig sommer for revolusjonære ungdomsforbundet.

Bj [redacted] B [redacted]

su etter splittelsen

Tema i dette nummer av Bolsjevik er Sosialistisk Ungdom. Årsaken til det er at vi mener Rød Ungdom i dag i alt for liten grad er opptatt av hva andre politiske retninger står for. Vi mener at det er en forutsetning for framgang at vi reiser den politiske kampen mot andre retninger. Dette har også sammenheng med at Rød Ungdom i dag er veldig lite eksterne. Vi ser på det som et stort problem. Erfaringene til nå viser at det i første rekke er Sosialistisk Ungdom vi "konkurrerer" med.

Sentralstyrets arbeidsutvalg

På landsmetet i SVs ungdomsorganisasjon Socialistisk Ungdom ble nærmere 40% av delegatene utelukka fra organisasjonen. Disse har seinere danna "Arbeidermaktgruppa". Denne finnes i Oslo og Tromsø. I Trondheim har et knapt flertall vedtatt å gå inn i SU igjen, og i Bergen er situasjonen enda ikke avklart. Dette betyr at SU står uten organisasjon/eller meget svakt i alle de største byene i landet. SU forsøker utad å gi inntrykk av at det nå er stor framgang fordi det endelig er "arbeidsro" innad. Selv om dette er skjønning tror vi det ligger noe i dette. I en del fylker er SU i ferd med å btege seg opp. Det gjelder Rogaland og Nordland og noen tendenser i Sogn og Fjordane. Men etter vårt syn er medlemmene veldig uskolerte.

For lite oppmerksomhet om SU

Vi mener Rød Ungdom har tatt altfor lett på SU. Vi opplever mange steder at det i første rekke er SU vi i Rød Ungdom "konkurrerer" med. Vi ferdes i de samme miljøene, ungdom som er progressive har som regel valget mellom oss og SU. Og altfor ofte er det SU som vinner medlemmer og ikke vi. Endel kan skyldes dårlig sosialt miljø etc. Men vi tror hovedgrunnen er at vi ikke har gode nok argumenter, og at vi ikke reiser den politiske kampen mot SUs standpunkter. Selv der SU ikke finnes er det deres standpunkter som mange progressive er preget av. Vår påstand er derfor at Rød Ungdom raskere vil styrke seg hvis vi greier å reise den politiske kampen mot SU, og vinne i argumentasjonen.

SU er full av motsigelser

SU har etter splittelsen i første rekke beholdt de yngre medlemmene. Disse er veldig uskolerte og det KAN være tilfældigheter som har gjort at de har havna i SU. De er ikke "garva revisjonister" og har mindre organisasjonslojalitet i forhold til ledelsen. Dette mener vi er et godt grunnlag for diskusjoner med medlemmer og sympatisører av SU. Veldig mange av dem er enig med oss i synet på Sovjet(men ikke enig i synet på fredsbevegelsen) og blir overraska når vi legger fram SUs offisielle syn. De er ofte uenige i at SU ikke støtter den afghanske motstandsbevegelsen. I noen fylker har Rød Ungdom også opparbeidet seg en tillit som opposisjonsfolk i NGS. Innad i SU er det også mange motsigelser.

Mange som var enige med "AMG" er fremdeles medlemmer. De er uenig i SV/SUS høyredreining og standpunktene i "Sosialisme på norsk"-diskusjonen. I grunnleggende spørsmål ligger disse folka nærme ml-bevegelsen. Mange av dem har heller ikke den samme anti-AKP holdninga som mange i ledelsen for SV/SU. Helt opp i ledelsen for SU er det også uenighet om reformer/revolusjon. En som f. eks. Øystein Gudim (leder i SU) forsøker å opprettholde et visst skinn av marxisme fremdeles. Mens andre er helt oppslukt i kampen for reformer som den eneste veien til sosialisme. I synet på Sovjet er det opplagte motsigelser. I NY TID er det nå reist en debatt der bl.a. redaktøren Steinar Hansson går forholdsvis langt i kritikk av Sovjet. Ikke minst vil SU få problemer med at grunnsirkelen er forholdsvis radikal i forhold til det synet SV nå har havna på i spørsmålet om reformer.

Rød Ungdom må på offensiven.

Men hvis vi ikke "trykker" på disse

motsigelsene, og reiser kamp mot SUS feiulaktige standpunkter, vil de kunne glatte over motsigelsene og styrke seg politisk og organisatorisk. Vi mener spesielt vi bør gripe fatt i SUS internasjonale linje. Store deler av SU har hengt seg på linja med at det er rustningskappløpet som fører til krig. Her har vi gode anledninger til å vise de virkelige årsakene til krig. Standpunktet om å ikke støtte geriljaen i Afghanistan er en øm tå.. Og ikke minst må SUS militærpolitiske program brukes. Det er et åpent forsvar for for Sovjet og Øst-Europa. (Se egen artikkel) Her bør vi kunne slå inn kiler. Ellers er det nyttig for oss å sette oss inn i "sosialisme på norsk"-diskusjonen. Her bør det også være muligheter for en god del stikk- Men alt dette krever at vi er mer eksternt innretta; at vi kommer på offensiven i den politiske kampen. Vi tror at en av nøklene til framgang for Rød Ungdom ligger her. Hiv inn mer køl.

Bj [redacted] B [redacted]

SU'S MILITÆRPOLITISKE PROGRAM

SU har vedtatt et "kamprogram om militærpolitikk" og det har den klingende tittel: "Ikke et øre til det borgerlige militærapparatet". Hovedkonklusjonen i kamprogrammet er at sosialister må gå imot alle bevilgninger til det borgerlige militær-

apparatet. Det gjelder uansett om vi er medlem av NATO eller ikke. Argumentasjonen er like enkel som den er gammel; militærapparatet er retta mot arbeiderklassen innad og aggressivt utad. Det er merkelig at SU-overhodet ikke nevner den annen

verdenskrig i denne sammenheng. Ville arbeiderklassen da ha vært tjent med at Norge ikke hadde noe forsvar? Men den totale fornektelsen av Sovjets rolle som en imperialistisk supermakt er enda mer skremmende i militærprogrammet. Vi siterer:

"Faren for en storkrig, hovedkreftene bak rustningskappløpet ligger i den imperialistiske leiren."

Hva mener SU med den imperialistiske leiren? Innebærer dette f.eks. at Sovjet ikke er en del av denne "leiren"? Mistanken blir styrket ved følgende sitat:

"Vi går også imot NATO fordi det Ved siden av "indre oppgaver" kan bli brukt i imperialistiske kriger mot land i den tredje verden og ikke-kapitalistiske land. Heller ikke slike kriger er i den norske arbeiderklassens interesser. Vi avviser påstanden om faren fra øst. Etter den siste verdenskrigen har

USA gjennomført en systematisk innsirkling av Sovjetunionen med militære baser og allianser." Vi lar "innsirklingen" av Sovjet ligge i denne omgangen. (Bra tatt opp i Rød Ungdoms nye krig/fred-hefte) Men det som er verdt å merke seg er at krig mot "ikke-kapitalistiske" land ikke er i arbeiderklassens interesse. Og her skilles det ikke mellom forsvars- og angrepskrig, slik at programmet ikke kan tolkes på noen annen måte enn at forsvar av den nasjonale uavhengigheten mot angrep fra den "ikke-kapitalistiske leiren" ikke er i arbeiderklassens interesse. Det betyr at hvis supermakta Sovjet angriper Norge skal vi legge ned våpna. (For ikke-kapitalistiske land må jo bety Sovjet) SU må konfronteres med denne linja. Å snakke om at de er i mot Sovjet er lite verdt hvis det er i arbeiderklassens interesse å godta en russisk invasjon.

SU'S GRUNNSIRKEL

SUs grunnsirkel er i hovedsak et opptrykk av et hefte utgitt i Storbritania av Chris Harman: "How marxism works". I all hovedsak presenterer denne sirkelen et marxistisk syn. Vi kunne dratt fram mange eksempler på det motsatte, men vi mener det ikke rokker ved hovedinntrykket. Sirkelen argumenterer f.eks. mot de som mener det er mulig

med en fredelig overgang til sosialismen gjennom gradvise reformer.

Vi siterer:

"Men revolusjonen blir det avgjørende skillet som legger grunnlaget for et sosialistisk samfunn, og som er grunnleggende forskjellig fra kapitalismen. Det er ikke mulig å ha en umerkelig overgang mellom disse to

typene samfunn, slik enkelte sosialdemokrater hevder. Enten er det arbeiderne som har makten på fabrikken, eller så er det kapitalisten. Enten er det borgerskapet som eier produksjonsmidlene, eller så er det en eller annen form for kollektiv eiendom. Enten er det profittjakt som er drivkraften for økonomi, eller så er det folkets behov som er det avgjørende."

En del steder utover i sirkelen forsøker SU å moderere dette standpunktet, men hovedinntrykket er likevel at det blir forsvart i sirkelen. Det som blir problemet for SU er hvordan de skal forholde seg til SVs nye "sosialisme på norsk"-reformisme. Etter splittelsen med "AMG" er det store sjanser for sirkelen blir revurdert ved neste korsvei.

Framstillinga av Sovjet.

Men i framstillinga av Sovjet er SU like standhaftig som i militærprogrammet. De hevder at det er feilaktig å framstille Sovjet som kapitalistisk. Vårt standpunkt er, som vi tidligere har argumentert for (bl.a. i Rød Ungdoms hefte om krig/fred), at Sovjet er et klassesamfunn, der herskerklassen utbytter arbeiderklassen. Sovjet er faktisk en mer grusom kapitalisme enn i Vesten. Folket mangler de mest elementære demokratiske rettighetene. Denne uklarheten om Sovjet fører til at SV er det mest pro-sovjetiske partiet på Stortinget. (NKP er verre).

SUs analyse er at Sovjet har brutt med kapitalismen, følgelig er de ikke-kapitalistiske og kan fungere progressivt i den tredje verden. SU er trygt forankra i den gamle sosialistiske "tradisjonen" som innebærer at "sosialister tross alt må forsvare Sovjet mot angrep fra høyresida".

Stalinisme

SUs grunnsirkel åpner med å si at det må gjøres en grenseoppgang mot stalinisme og sosialdemokrati. Men hva de mener med stalinisme er det verre å få tak på. I studiesirkelen defineres stalinisme som:

"..en type samfunn der partiet og statsbyråkratiet utøver makten på vegne av arbeiderklassen."

Men seinere i sirkelen blir AKPs stalinisme definert som:

"At de legger vekt på det nasjonale felleskapet på tvers av klasseskiller, underleggelsen under Kina, den ensidige kampen mot Sovjet osv."

Her er det tydelig at stalinisme har blitt alt som SU mener er stygt og vondt. Hva som er stalinisme i å kjempe mot et stalinistisk system (SUs definisjon av Sovjet) er noe uklart. Poenget er at denne betegnelsen stalinisme er en ytterst lite presis beskrivelse av et samfunnsystem. Det er historiske årsaker til at Sovjet utvikla seg til dagens fascistiske system. SU tåkelegger dette ved å bruke betegnelsen stalinisme. En annen side ved dette er sjølsagt at vi også vil kjempe for demok-

rati og reell makt for arbeiderklassen og folket under sosialismen.

De sosialistiske partiene

Vi skal ikke bruke mye plass på dette men bare notere oss at kritikken mot DNA like godt rammer SV:

"De (DNA) mener i stedet at sosialismen er en prosess, der man all tid vil være underveis. En mer ironisk "definisjon" som ofte benyttes er at sosialismen er den politikk Arbeiderpartiet til enhver tid fører."

Poenget er jo at dette nettopp er kjernepunktet i SVs nye sosialismesyn.

Ellers er det typisk at AKP får desidert dårligst karakter av de sosialistiske partiene. (AP og NKP inkludert) Og takk for det.

SV'S DEBATT OM "SOCIALISME PÅ NORSK"

Vi i ml-bevegelsen har lett for å tro at det i første rekke er vår politiske retning som er i krise. Men enda større er krisa for den sosialdemokratiske og reformistiske veien til sosialismen. Deres strategi har vært å bygge sosialismen gjennom den kapitalistiske staten. Dess nærmer staten har ekspandert, dess nærmere har vi kommet sosialismen. Når nå kapitalismen er inne i ei ny krise, oppgangstidene etter krigen er slutt, viser denne strategien seg å være like feilaktig som kommunistene alltid har hevdet at den er.

Den stadig eksapnderende staten har på ingen måte løst kapitalismens problemer, langt mindre lagt grunnlaget for en sosialistisk samfunnsomveltning. Denne "veien til sosialismen" opplever nå sin blåmandag samtidig som den ser resultatet av sin egen feilslåtte politikk; den såkalte høyrebølga.

DNA's krise er SVs krise

Men denne krisa rammer i like stor grad SV. SVs politikk har i store trekk vært å utskrive litt mer av DNA's medisin. SV har gått inn for at

staten skal gå enda lenger i stats-
overtagelse enn det DNA har gjort.
Dette har vært hovedstolpen i SVs og
venstrereformistenes strategi. Denne
retningas politiske havari har ført
til store politiske motsigelser i SV.
Et av svarene er Rune Slagstads "Sosial
isme på norsk". Denne strategien
innebærer:

- Det er idag krise for vekstkapi-
talen og vekstsosialismen.
- Det sosialistiske svaret på vekst-
samfunnets sentralisering er de-
sentralisering. En sosialistisk
samfunnsutvikling må bygge på de
sterke desentraliserende trekk i
i norsk samfunnsliv og politikk.

- Ved inngangen til 80-åra står
Norge framfor et veiskille. Det
er to veier å gå: enten det stats-
kapitalistiske Norge eller det folke-
sosialistiske Norge. Det vil
være mer statseidendom i det stats-
kapitalistiske Norge enn i det folke-
sosialistiske.
- Den norske sosialismen vil være
en kommunal sosialisme. Kommunen
har alltid øvd tiltrekningskraft
på den norske venstresida.
- Den dominerende eiendomsformen vil
være folkeeiendom. Den er adskilt
fra staten og vil være samvirke-
tanken overført til produksjonen.

- Hovedstrategien i dag er kamp for strukturreformer som forrykker maktforholdene mellom klassene.

I dag vil det si reformer som lar arbeiderklassen bli delaktige i de viktigste økonomiske beslutningene i en bedrift, bl.a. lønnstagerfond.

- Overgangen til sosialismen vil bli en langvarig prosess hvor trekk av det nye samfunn utvikles og foregripes innen det gamle - og ikke en brå og rask manøver gjennomført over natten. Etter Slagstads syn bør en ikke skille for skarpt mellom det sosialistiske målet og veien dit, mellom framtid og nåtid. Det er mulig innenfor dette systemet å gjennomføre en rekke reformer som svekker kapitalistklassen og styrker de folkelige posisjonene.

- Dette er en tredje vei til sosialismen, mellom sosialdemokrati og stalinisme.

Dette er den mest typiske varianten av den såkalte "nyrevisjonismen".

At behovet for å gjøre opp med dogmer er til stede, skal ikke stikkes under en stol, men et mer naivt forsøk enn dette vil det være vanskelig å finne. Det SV gjør er å samle opp alle gode ønsker de kunne tenke seg. (Desentralisering, folkæiendom, arbeiderkontroll, kommunalsosialisme, den tredje veien etc.) Og de er selvfølgelig imot alt som er stygt og vondt - (Sentralisering, stalinisme, staten etc.) Vi kan her virkelig snakke

om en ideell (idealistisk) sosialisme i motsetning til en vitenskapelig sosialisme. For SVs sosialismemodell er høyt hevet over en analyse av økonomien, av kapitalismens motsigelser og lover etc.

Viske ut skillet mellom sosialisme og kapitalisme.

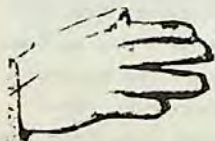
Et av de viktigste formåla med SVs nye sosialismemodell er å viske ut skillet mellom sosialisme og kapitalisme. Slagstad sier at det ikke er så viktig å skille for skarpt på dette punktet. Realiteten er sjølsagt at disse tiltaka med kommunal sosialisme og folkeiendom skal gjennomføres innafor kapitalismen. Systemet med folkeiendom, dvs. gruppeiendom, medfører i SVs variant at makten skal flyttes fra monopolkapitalen til produsentene. Utover det skal det ikke skje noen forandring. Hele den resternede kapitalistiske strukturen bevares uendret. Vareproduksjonen og markedet opprettholdes, for markedet er den eneste mekanismen som kan holde sammen en økonomi med tusenvis av sjølstyrte enheter. I denne modellen ligger det i selve forutsetninga at det ikke skal være noen samlende plan. Sosialismens fordel, produksjon for samfunnets og folkets behov, ikke for profitt; forsakes. Og hva er da poenget med å kjempe for sosialismen, hvis den så allikevl ikke skal løse noen av kapitalismens iboende motsigelser som er årsaken til kriser,

krig, underutvikling og sult? SVs små enheter vil måtte følge de samme lovmessighetene som eksisterer i dag. De må kjempe for maksimal profitt og bli nedlagt hvis de ikke vinner fram i konkurransen. Lønnstagerfond og arbeiderkontroll sørger bare for at arbeiderklassen sjøl må være ansvarlig for utbyttinga og nedlegging av bedrifter.

Strukturendringer i kapitalismen

SV opererer med at kapitalismen i de utvikla industrialiserte landa er så demokratiske at det er mulig med strukturreformer "som forrykker maktforholdene mellom klassene". I andre sammenhenger sies det at

Reformistisk teori er bygd på overfladiske antagelser.

Det som er typisk for all reformistisk teori er at den tar utgangspunkt i noen løst sammenraskede erfaringer. F.eks. hevda framtreddende SV-ere (bl.a. Steinar Stjernø) på 60-tallet at kapitalismen hadde overvunnet problemet med de gjentatte krisene. Det var bygd på at det hadde vært en stund siden kapitalismen i Vesten hadde vært i en dyp krise. Etter hvert har dette teoretiske byggverket ramla sammen. I dag hevder de at de utvikla kapitalistiske landa er mer

revolusjon og væpnet kamp kan være nødvendig i den tredje verden, fordi alle andre utveier der er stengt. Så ikke i Europa (og USA regner jeg med). Denne tesen betviler vi. I første rekke fordi intet skulle tyde på at verdens sterkeste borgerskap skulle gi fra seg makten noe mer frivillig enn relativt svake borgerskap i bananrepublikkene i Latin-Amerika. Vi frykter faktisk at kampen for sosialismen i Europa vil bli adskillig hardere enn i den tredje verden. Men SV kan sjølsagt ikke benekte at det foregår en væpnet kamp i Latin-Amerika, derfor har de måttet servere dette unntaket.

fredelige og demokratiske enn andre. Også dette er bygd på overfladiske vurderinger fra de siste 10-åra. Poenget er jo nettopp at det vest-europeiske borgerskapet ikke har hatt behov for å slå ned arbeiderklassen i større målestokk. Det er jo ikke noe bevis for deres edle hensikter. For å sitere Lenin til slutt: "Det endelige mål er ingenting - bevegelsen er alt" - dette bevingede ord av Bernstein er et bedre uttrykk for revisjonismens vesen

enn mange lange betraktninger.

Å bestemme sin opptreden fra tilfelle til tilfelle, å tilpasse seg etter dagens hendinger, etter svingningene i de politiske bagateller, å glemme proletariatets grunnleggende interesser og hovedtrekkene i hele det kapitalistiske systemet, hele den kapitalistiske utvikling, å ofre disse grunnleggende interesser for innbilte øyeblikksfordeler - slik er den revisionistiske politikken."

Så når ml-bevegelsen skal mesile ut en sosialistisk strategi har vi et lærerikt negativt eksempel i SVs kommunalsosialisme. Vi må tufte vår sosialisme på et materialistisk og solid fundament. Men la oss ta visjonene med på veien. Sosialismens og kommunismens oppgave er å frigjøre menneskeheten.

B.B.

Vol. 25, No. 6

February 6, 1982

BEIJING REVIEW

PROU ET ABONNEMENT
DU OGSÅ

A CHINESE WEEKLY OF
NEWS AND VIEWS

Making Breakthroughs in
Science and Technology
Beijing Proposals for
China's Agriculture

sosialismen i norge

Vi åpner i dette nr. av B.V. en diskusjon om sosialisme og demokrati. Vi synes at dette er en viktig diskusjon som folk bør sette seg inn i. I tillegg til de organiserte studiene i filosofi og politisk øk. Vi har derfor tatt et intervju med en kamerat som har en del motsetninger på linja og latt en i studieutvalget svare han. Dette er ikke noe forsøk på å etablere en stil med å sette hale på og kneble alle kritiske innlegg. Men i og med at bladet vårt så

sjelden kommer ut vil vi ha et innlegg med motsatte syn. Vi håper dette kan inspirere til til diskusjon og nye innlegg. Vi vil imidlertid understreke det som både M. [redacted] og H. [redacted] G. [redacted] gjør, nemlig at vi må skolere oss og prøve og utvikle diskusjonen. Vi er ikke tjent med at det hele ender med at man dunker hverandre i hue med meninger.

E. [redacted] B. [redacted]

DET DREIER SEG OM DEMOKRATIET UNDER SOSIALISMEN

INTERVJU MED M. [redacted], BERGEN

Sp. Du er uenig med ml bevegelsen på en del områder. Hva går det ut på.

Sv. Det dreier seg om demokratiet under sosialismen, hvordan sosialismen vil bli i Norge. I følge vår teori har vi hittil vurdert Sovjet som sosialistisk fram til 1956, at det var da kontrarevolusjonen skjedde. Våre beviser på dette har bl.a. vært utskiftige av kadre i kommunistpartiet i 1953-55. Jeg kan ikke skjønne at kontrarevolusjonen må ha skjedd mye tidligere og at Sovjet slett

ikke var sosialistisk i 50 åra. Det var byråkrater/yrkespolitikere som satt med makta under Stalin.

Sp. Hva mener du egentlig med sosialisme? Hva mener du om demokratiet?

Sv. Sosialismen må bety: økt innflytelse for arbeiderklassen over samfunnet. Økte demokratiske rettigheter utover det vi har i dag. Fri streikerett, frie fagforeninger. Arbeiderklassen må ha kontroll med og eie produksjonsmidlene.

Sp. Ja, dette strider jo ikke mot AKP sitt program - hvor ligger motsigelsen?

Sv. Jeg oppfatter det som ord når AKP støtter demokratiske rettigheter. I dag kan de gå virkelig inn for det, under sosialismen kan vi ikke få rett til systemkritikk, inkludert kritikk av partiet, og frie fagforeninger. I realiteten er AKP for ettparti stat, der de har makta. Resultatet av en slik form for sosialisme har historisk sett blitt kontrarevolusjon.

Sp. Partiet er jo for både systemkritikk og frie fagforeninger, så det er jo feil det du sier der. Spørsmålet er vel hvordan du skal holde borgerskapet tilbake.

Sv. ja, det er nok riktig, men det spørs hvordan du definerer borgerskapet. F.eks. under Stalin ble det definert ganske vidt. Det viktigste for meg er at vi må slå fast retter til frie fagforeninger og fri streikerett. Det må være frie valg. F.eks. folk far Senterpartiet må kunne danne parti og stille til valg.

Sp. Vil du tillate alle partier, uansett hvordan de stiller seg under revolusjonen?

Sv. Nei da, Senterpartiet var bare ment som et eksempel, det er ikke sikkert jeg mener de skal stille

opp. Poenget er at vi må utforme en politikk som gir opposisjonelle rett til å komme fram med sine synspunkter. Og folk må ha rett til å stemme på dem. En del av de borgelige demokratiske rettighetene vi har kjempet oss til i Norge er reelle rettigheter som vi må bevare under sosialismen. F.eks. Alta saken, hvordan ville vi ha taklet sivil ulydighet under sosialismen? Sosialismen er jo som kjent avhengig av å utvikle produktivkreftene derfor utbygging. På den andre sida har vi naturvernet. Hvor står vi når vi får våre utbyggingssaker?

Sp. ja, når du nevner Alta saken så vil jeg si at AKP er det partiet i landet som lettest skulle ha taklet det spørsmålet riktig ut fra den politikken vi har i det nasjonale spørsmålet.

Sv. ja, muligens Alta saken var et dårlig eks., men andre utbyggingssaker, vassdrag, atomkraftverk osv. Det er umulig å si hvilke saker vi vil komme til å stå ovenfor.

Sp. Da er det vel også kanskje vanskelig å si noe kohret om hvordan det skal løses, konflikten mellom naturvern og utbygging er jo reel nok. La meg fortsette på et annet spørsmål du atr opp. Når du sier at andre partier skal kunne stille til valg, mener du da at de skal kunne vippe komunistpartiet av pinnen?

Sv. Jeg vil stille det åpent. Vi må trekke en del grenser for parlamentarismen under sosialismen i forhold til i dag. Vi må vedta en grunnlov som går i mot rett til utbytting, mot facismen, kort og godt en grenseoppgang mot høyre. Hvis vi kunne få igjennom visse rammer, så kunne vi ha konkurranse mellom flere forskjellige partier.

Sp. Er du ikke egentlig for parlamentarismen?

Sv. Jo, en form for det. Det trenger ikke være partier. Men AKP trenger ikke å ha flertall i nasjonal-forsamlingen. På den andre sida ser jeg heller ikke for meg en sosialisme med parlamentarismen slik som i dag med Kr.f Senterpartiet OSV.

Sp. Hvorfor ikke?

Sv. Det må trekkes grenser som jeg sa. I Øst Tyskland kan en også stemme på flere forskjellige personer, men grensene er for snevre. Jeg oppfatter ledelsen i partiet som lite villig til å endre noe på de tradisjonelle prinsippene for sosialismen slik de er utformet i Øst Europa.

Sp. For å gå litt tilbake: Du sier du er for økt innflytelse for arbeiderklassen, AKP er for

at arbeiderklassen skal ha makta, ikke bare innflytelse.

Sv. Ja, jeg stiller meg tvilende til at arbeiderklassen har hatt makta i land som f.eks Sovjet eller Kina, de har i hvertfall mista den til profesjonelle partifolk.

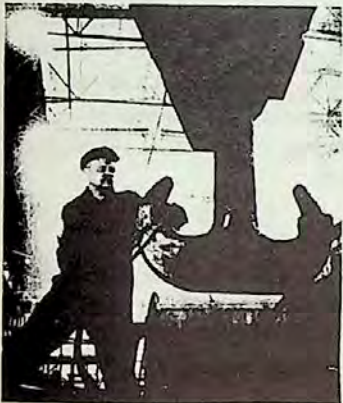
Sp. Er ikke kommunistpartiet arbeiderklassens politiske parti?

Sv. Historia har vist at dette systemet har ført til kontrarevolusjon. Denne faren har vi vært klar over hele tida vårt svar var da at vi skulle ha kulturrevolusjoner som skulle hindre dette. Dette spørsmålet var viktig for dannelsen av vår bevegelse. Så viser det seg at kulturrevolusjonen går i dass da står vi der med en parti model men uten noe svar på hvordan vi skal hindre kontrarevolusjonen.

EN DÅRLIG
PARTI NO-
DELL

Sp. Nå må jeg spørre deg er du sikker på at årsaken til kontra-revolusjonen i Sovjet var parti-modellen? Har ikke grunnlaget for kontrarevolusjonen vært å finne i økonomien?

... ELLER DÅRLIG ØKONOMI. ELLER BEGGE DELER

Sv. Det er sjølsagt mange årsaker til kontrarevolusjonen. Tradisjon, borgelig tenking osv. Det vil alltid være en klassekamp under sosialismen, poenget er at vår partiteori har vist seg ute av stand til å løse det. Vår partistruktur hindrer ingen kontrarevolusjon, men gjør det mulig innefra.

Sp. Kulturrevolusjonen fokuserte jævlig på overbygginga. Det jeg spør deg om er om det ikke er fra den økonomiske basisen at kontrarevolusjonen kommer?

Sv. Basisen er viktig, men viktigere er det at partihireaket vil sluss for de posisjonene de har oppnådd. En annen sak er at vi pr. i dag har enorme mangler på hva vi mener med planøkonomi. Mange varer må produseres på privat basis. Dette blir vi nødt til også under sosialismen, men vi kan ikke bare legge alt under statsplanen. Hva jeg vil fram til er at vi ikke har en tilstrekkelig utvikla forståelse for hvordan vi skal hindre kontrarevolusjon.

Sp. Jeg trodde du fokuserte dette med demokrati fordi du mente at det kunne hindre kontrarevolusjon at du hadde et svar?

Sv. Sjølsagt har jeg ikke noe ordentlig svar da ville jo jeg vært den lureste mann i Norge, men en viktig årsak til kontrarevolusjonen er at partiet har degenerert. Kontrarevolusjonen har kommet innefra. Hvordan vi skal hindre det må vi ta opp.

Sp. Vi leter alle etter svar på dette, men hvilken plass mener du de demokratiske rettighetene har i dette?

Sv. Partiledelsen må være utsatt for kontinuerlig kritikk og politisk konkurranse. På det viste må de skjerpe seg for å vinne nye folks tillit, og da vil det også være mindre sjanse for å degenerere

Sp. Hvordan mener du arbeiderklassens styre skal utøves under sosialismen, ikke bare den innflytelse?

Sv. Det som har skjedd tidligere i sosialistiske land er at borgere og borgerlige eksperter har blitt satt inn i ledene stillinger fordi det var de som hadde kunnskaper om økonomi og styring. Dette har bare økt problemene, i tillegg har du partipampene, til sammen utgjør de et eget sjikt som styrer på vegne av arbeiderklassen. I Norge burde det være lettere for arbeiderklassen å ta over det direkte styret p.g.a kunnskapsnivået vårt. I hvertfall skulle det være lettere enn i Sovjet og Kina.

Sp. Nå har du så mange ganger nevnt dette med partipampene og sjiktet av byrokratene som degenererer, er faren for sosialismen det at det oppstår et byråkrati?

Sv. ja, det oppstår en klasse av partipamper og eksperter som kjemper for sine posisjoner. Problemet er jo også at den sosialistiske staten er nødt til å gi eksperter bedre forhold for å få dem til å jobbe for seg. Men jeg syns deler av det Mao sa under kulturrevolusjonen fortsatt må være riktig. Partiledere som har sittet i mange år må ha en periode nede på golvet. Kanskje det var noe å

tenke på for vår M1 bevegelse i dag også?

Sp. Men må ikke et hvert industri-samfunn i dag ha byrokrater?

Sv. Jo, vi er nødt til å ansette byrokrater. Men jeg er for en kontinuerlig klassekamp som Mao snakker om. Arbeiderklassen må ha anledning til kritikk, utskifting av folk osv.

Sp. Mener du vi har likeverdig konkurranse mellom klassene i dag?

Sv. Nei, det har vi ikke.

Sp. Vil arbeiderklassen tillate likverdig konkurranse når den får makta?

Sv. Nei, men det spørres hvor du setter grensene mot borgerskapet.

Sp. Til slutt. Hvordan mener du sosialismediskusjonen i ml-bevegelse bør være?

Sv. Vi må forsette diskusjonen om demokratiet under sosialismen uten å bli stempla som høyre. Vi må ha en åpen debatt om linja vår der, også de som stiller seg kritisk til grunnlaget kan være med. Eller tror jeg det er viktig at vi lærer oss mye økonomi. Eks. vil spørsmål om sentralisering av

økonomien under sosialismen reise sp. om det er mulig å oppretholde folks rett til å bo på hjemmstedet sitt. Vi må ta stilling til sp. om frie valg, styring av økonomien i forhold til politisk demokrati. Ta f.eks vår skolepolitikk mot nedskæringer. Kanskje vi selv måtte gå inn for nedskjæringer under

sosialismen. Jeg tror det er viktig at vi skolerer oss og diskuterer mye framover. Jeg ønsker meg en kritisk og åpen diskusjon uten skyttegraver, jeg venter ingen endelig løsning på problemene snart, men at diskusjonen blir tatt alvorlig.

SVAR TIL MAO

Jeg skal kommentere noen av de sakene du tar opp i intervjuet. Jeg har hatt ganske dårlig tid på dette, men det er viktig at denne debatten kommer igang snart. Så får jeg heller komme tilbake seinere.

Til slutt i intervjuet sier du, på spørsmål om hva som må gjøres, at vi trenger en åpen debatt. En debatt uten skyttegraver og fordommer. Det er jeg helt enig i. Derfor synes jeg det er ganske merkelig at du helt tida angriper hva du oppfatter som partiledelsen/partiets linjer, i stedet ta utgangspunkt i prinsippprogrammet. Det er en diskusjonsmedode som i stor grad har preget diskusjonen til nå, derfor kommer jeg ikke til å kommentere det du sier om partiets linje, men kommer til å konsentrere meg om dine egne standpunkter.

Jeg tror det er særlig tre saker vi er uenige om. Det er spørsmålet om demokratiet, grunnlaget for kontrarevolusjonen og spørsmålet om partiets ledende rolle. Disse tre spørsmåla henger så tett sammen at jeg kommer til å behandle dem mer eller mindre under ett.

I "Om den riktige behandlingen av motsigelser" sier Mao. De som forlanger frihet og demokrati reint abstrakt ser på demokratiet som et mål ikke som et middel. Demokratiet kan iblant se ut til å være et mål, men i virkeligheten er det bare et middel. Marxismen lærer oss at demokratiet er en del av overbygginga og tilhører området politikk. Det vil si at til sjuende og sist tjener den økonomiske basis. Det samme gjelder frihet. Både demokrati og frihet er relative, ikke absolutte, og de

oppstår og utvikler seg under spesielle historiske forutsetninger! Dette betyr at det avgjørende spørsmålet om økonomien organiseringa av og innretninga på produksjonen. Du nevner overhode ikke dette. Nå kan det selvsagt være fordi det er demokratiet under sosialismen du i hovedsak blir spurt om. Likevel synes jeg det skinner igjennom at du gjør nettopp den feilen Mao skriver om. Du legger f.eks. stor vekt på at folk må kunne stille til valg. Videre at kommunistpartiet må gi fra seg makta hvis de taper. Jeg ser ikke dette som noe mål i seg sjøl. For det første er det viktig å skille mellom sosialismen som samfunnssystem og parlamentarismen som styreform. Parlamentarismen er bare en måte den herskende klassen utøver makta si på. Dermed reduseres parlamentarismen fra et prinsipp, til å være et spørsmål som må vurderes konkret ut fra den aktuelle situasjonen. Det betyr ikke at jeg er imot frie valg, nasjonalforsamling osv. Jeg tror det kan være viktig og nødvendig i gitte situasjoner, men jeg kan også godt tenke meg situasjoner hvor det ikke er mulig å ha sånne åpne forhold. Det norske borgerskapet tillater parlamentarismen så lenge den ikke står i motstrid til deres herskerintersser. Men du tror vel ikke at det

norske borgerskapet ville gi fra seg makta gjennom et enkelt valgnerlag? Hva så med de andre rettighetene du nevner, er ikke de prinsipielle? Nei, jeg mener ikke det. De er viktige, og må gjelde i så stor utstrekning som mulig. Men jeg er imot å opphøye dem til prinsipper og mål for hva slags samfunn som er kommet lengst i utvikling. Gjør en det vil en f.eks måtte mene at det kapitalistiske Sveits var kommet mye lenger enn det sosialistiske Sovjet i 30-åra. Fordi demokratiet - styreforma var høyere utvikla i Sveits enn i Sovjet. Det avgjørende er ikke at overbygginga er i samsvar med visse historisk og tradisjonelt betinga idéer vi måtte ha idag, det avgjørende er at produksjonsmidlene er gjort samfunnsmessige, og at innrettinga på produksjon i hovedsak er folks behov - ikke profitt. Helhetlig sett er det nødvendig med en utvikling av demokratiet under sosialismen, langt utover det vi idag forbinder med demokrati. Bare på den måten kan arbeiderklassen og folket dras med i bygginga og styringa direkte. Men denne utviklingen kan umulig være rettlinja, eller fast i forhold til hva vi dag definerer som demokrati. Den vil nødvendigvis måtte ha framgang og tilbakeslag i forhold til utviklinga av økonomien og den internasjonale situasjonen.

Grunnlaget for kontrarevolusjon - partiets ledende rolle

Sånn som du legger der fram er det partiet og ledelsen som er farlig. Det er der grunnlaget for kontrarevolusjon ligger. Begrunnelsen for dette er at kontrarevolusjonene i Øst-Europa kom innefra gjennom utvikling av byråkrater, teknokrater og partipamper. Selv om du sier deg enig i behovet for ledelse, syns jeg argumentasjonen din ligner farlig mye på anarkistene når de sier: "Makt korrupperer - uansett". Det både de og du glemmer eller overser er det materielle grunnlaget for kontrarevolusjonen. Du vurderer overhode ikke utviklinga av økonomien eller de historiske rammene for kontrarevolusjonen.

Vareøkonomien som er det grunnleggende trekket ved kapitalismen kan ikke forsvinne med et slag under sosialismen. Dermed er grunnlaget for at noen skal kunne berike seg - tilegne seg profitt - på andres arbeid, hele tiden tilstede. Først når all produksjon tar form av overflodsproduksjon, slik at grunnlaget for byttet av varer er borte, forsvinner dette grunnlaget for kontrarevolusjon. Først da er den kapitalistiske produksjonsmåten likvidert for godt. Det betyr at det materielle grunnlaget for kontrarevolusjon

ikke er å finne i folks tanker, men i restene av den kapitalistiske produksjonsmåten. Sjølsagt har det noe å si hva folk tenker - hva slags holdninger de har. Men det er til sjuende og sist den økonomiske basisen som avgjør hva folk tenker, og hvilke muligheter de har til å realisere tankene - holdningen sine.

Hva var så den historiske ramma for kontrarevolusjonen? Sovjet var ekstremt hardt ramma av krigen. Produksjonen hadde nødvendigvis blitt konsentrert om å skaffe våpen og utstyr til røde armeen. Og partiet var pga. krigen redusert fra å være den ledende organisasjonen i samfunnet, til å nav flere viktige organisasjoner. I denne situasjonen var det at et "skikt" av byråkrater, teknokrater og også partifolk erobra makta og gjeninnførte kapitalismen. Det at det kunne skje og at det kunne skje innenfra viser at det var feil i partiets linjer. Mne når Ma [redacted] ensidig gjør det til et spørsmål om en korrump ledelse, synes jeg han er farlig enkel. Det kan jo faktisk være at en feil var at partiet i for li ten grad hadde makta, og da tenker jeg p. å politisk makta. I og med at det ikke hadde fungert som en levende organisasjon under hele perioden med krig. Bl. a. gikk

det jo 12 år (fra 39 til 51) uten at partiet avholdt noen kongress og uten noen store ideologiske kamper. Da hjalp det lite at partiet formelt sett var den ledende organisasjonen når det reelt sett var sidestilt med statsbyrokratiet forøvrig .

Dermed var det naturlig for den framvoksende kapitalistklassen å erobre makta i partiet fordi de på den måten fikk formalisert den makta de reelt hadde allerede. Så kan man stillespørsmålet , trenge det en så sentralisert økonomi ? Kan ikke sosialismen bygge på små enheter som mer eller mindre styrer seg sjøl ? Jeg mener det er en utopi å tru at det går an . Marx sier at vareøkonomien er kapitalismens grunnleggende og allmenne trekk. Sosialismens oppgaver er å fjerne vareøkonomien. Men det kan bare skje ved at produksjonen er sentralt styrt og planlagt. Bare på den måten kan den spontane framvoksten av varebytte kontrolleres , og merverdien brukes til folkets beste. Bare på det vis kan en gradvis dra produksjonen ut av varebyttet etter

SENTRALT
STYRT?

hvert som de produseres i så stort monn at de kan fordeles etter behov.

Men nettopp denne sterke sentraliserte styringa krever en sterk politisk ledelse. Et parti som oppsummerer og utvikler politikken og fører den ut til massene og går i spissen for gjennomføring. Uten en slik ledelse vil folket være dømt til å gjøre de samme feilene om og om igjen og kontrarevolusjon er garantert. Derfor er jeg tilhenger av partiets ledende rolle i den sosialistiske staten. Ja, ikke bare det , jeg ser det som en nødvendighet for at sosialismen skal seire . Hvorvidt dette skal være grunnlovsfesta eller ikke , ser jeg på som underordna. Det grunnleggende spørsmålet er hvem som til en hvertid har makta over voldsapparatet (hær, politi, fengsel etc.)

Og ut i fra dette ser jeg behovet for utvikling av demokratiet for det store flertallet av folket. Både som korreksjon av partiet og som utvikling av massene. Og med demokrati mener jeg ikke nødvendigvis det vi idag forbinder med demokrati, men definert ut fra hva som er mulig og ønskelig i den gitte situasjonen. En diskusjon med dette utgangspunktet tror jeg virkelig kan bringe oss videre. Jeg har ingen fasitsvar på hva et slikt demokrati skulle bestå i , men jeg kan ihvertfall ikke skjønne

ne at svaret skulle være at arbeiderklassens parti skulle drive valgkamp for sosialismen ved årvisse anledninger. Da tror jeg det er mye viktigere å styrke dette partiet, og ikke minst styrke klassesammensetninga av det. at det blir i stand til å skille mellom folket og dets fiender. At det styrker forståelsen for de økonomiske lovene for samfunnsutviklinga. Det må være åpent for kritikk og fra massene og nytenkning i egne rekker.

M: [redacted] ville studere politisk økonomi og det tror jeg hele Rød Ungdom burde gjøre. I tillegg trengs det studier av marxismen. Bare gjennom forståelse av kapitalismen og lovene for den og sosialismen og løvene for den kan vi få grundige og virkelige diskusjoner om hvordan oppbygginga kan og skal være under sosialismen.

H: [redacted] G: [redacted]

DEBATTEN OM SOSIALISMEN

AV BJ [redacted] B [redacted]

AKP(m-1) har vedtatt en partiplan fram til sitt landsmøte i 1984 som bl.a. innbefatter en større diskusjon om sosialismen. Rød Ungdom må også delta i denne debatten. Jeg ser studiene i historisk materialisme og politisk økonomi (på sommerleiren og høsten 1982) som en viktig forberedelse til denne debatten. Ved å trenge ned i marxismens syn på utviklinga i samfunet og kapitalismens lover vil vi legge grunnlaget for en materialistisk diskusjon om dette avgjørende spørsmålet for alle revolusjonære. Vi må innse at hvis vi ikke kommer videre i denne diskusjonen står vi i fare for å komme på defensiven i den politiske kampen som pågår i Norge, ikke minst på den såkalte venstresida.

Vi har ikke skjønt politisk økonomi

Jeg tror vi ganske raskt kan bli enige om at vi ikke har skjønt økonomiens betydning når vi har diskutert sosialismen. Vi har ikke lagt vekt på at sosialismen i første rekke er en overgangsperiode mellom kapitalisme og kommunisme, og at disse samfunns-systemene vil kjempe mot hverandre til tross for at arbeiderklassen har overtatt statsstyringa. Jeg tror studiene i politisk økonomi ytterligere vil vise at vi har vært mer idealister enn materialister når vi har diskutert sosialismen.

F.eks. sier marxismen at grunnlaget for kapitalismen er vareproduksjonen.

Uten å oppheve vareøkonomien kan vi ikke opprette kommunismen. For vareproduksjonen har sine egne iboende

lover som eksisterer uansett hvilke ideelle målsettinger vi har satt oss. Derfor nytter det ikke som SV gjør i sin "Sosialisme på Norsk"-debatt å se bort fra disse lovene under kapitalismen. Sosialismen skal jo nettopp løse disse iboende motsigelsene i kapitalismen. Å innføre kommunal sjøleiers sosialisme der vareproduksjon, markeder, konkurranse og utbytting fremdeles eksisterer har lite med sosialismen å gjøre, langt mindre kommunismen.

Kapitalismen bryter sammen

Jeg oppfatter at det er enighet om at kapitalismen driver seg sjøl utafør stupet. Tidsperspektivet på dette hersker det sjølsagt forskjellige meninger om, men vi er enige om at verdenskapitalismen i et lengre tidsperspektiv ikke vil overleve. Jakten etter profitt som hoveddrivkraft i produksjonen er ikke i stand til å tilfredsstillе menneskenes mest grunnleggende behov. Tron Øgrim beskriver dette godt når han sier at for kapitalistene er det det samme om de produserer mat eller dritepiller, dop eller antabus. Kapitalismen er årsaken til kriser, krig, underutvikling og sult. I verdensmålestokk har den vist seg å være et ubrukelig system. Men krisa i kapitalismen har havna i flere ganger har ikke medført sosialistiske revolusjoner i større målestokk. Etter min mening må en av årsakene ligge i at den revolusjonære bevegelsen har mangla en helhetlig sosialistisk

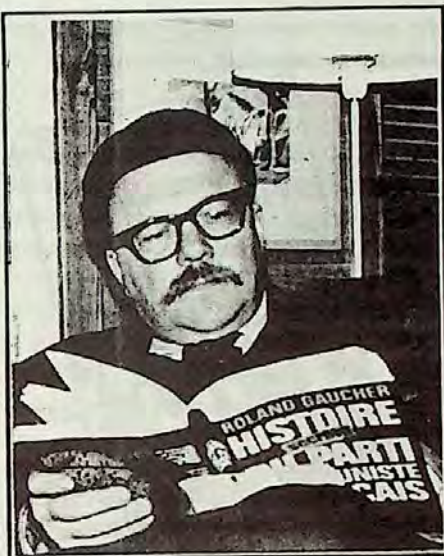
strategi som kan mobilisere arbeiderklassen og folket til revolusjon. Dette sliter vi med fremdeles. Derfor er min frykt at en ny Hitler kan krype ut av kapitalismens ruiner. Er vi enig så langt tror jeg vi har kommet langt.

"Økonomien avgjør"

Ser vi på Kina i dag ser vi at spørsmålet om å utvikle produktivkreftene er en uhyre viktig oppgave. Hvis ikke Kina greier å utvikle økonomien vil ikke Kina utvikle seg mot kommunismen. Det samme er det riktig å si om Sovjet fram mot den annen verdenskrig. Men etter mitt syn er det likevel mangelfullt som en analyse av hvorfor Sovjet ble fascistisk. På Steigan skrev i KK 24.oktober i fjor:

"Noen hevder at den leninistiske partimodellen og partiets ledende rolle er årsaken til sosialismens undergang i en del land. Jeg vil avvise det og hevde som arbeidshypotese at hovedårsaken er å finne i samfunnets økonomiske basis."

Opp mot dette synet er det mulig å stille et resonnement av den svenske forfatteren Jan Myrdal. Han hevder at både nazismen og sosialdemokratiet utvikla kapitalismen. Han sier det var to forskjellige veier til et utvikla kapitalistisk system. Men hans poeng er at det ikke var uvesentlig for arbeiderklassen hvilken vei som

ble valgt. Og han hevder at det samme gjelder for veiene til kommunismen. Han mener at det er farlig med en deterministisk tro på at det holder med økonomiske og strukturelle forandringer. Veien mot kommunismen er ikke bestemt. Berg-Henriksen i Røde Fane 4/5-81 er inne på de samme tankene når han trekker fram at kapitalismen har sett flere forskjellige typer av hersketeknikker (Fra Pinochet i Chile til Harlem Brundtland i Norge) som i første rekke ikke skilte seg fra hverandre ved graden av økonomisk utvikling. Det samme vil være tilfelle under sosialismen hevder han.

Jeg mener at motsigelsene rundt sosialismediskusjonen her er stilt så skarpt som det er mulig i dag. Studiene om politisk økonomi burde

kunne skaffe oss et bedre grunnlag for å føre denne debatten videre.

Litteratur

Det har vært et ønske om at det kom en oversikt over hva slags litteratur det var mulig å skaffe seg om dette emnet. Det er ingen lett oppgave.

Først ta noe av klassikerne:

Marx: Kritikk av Gotha-programmet.
(Oktober)

Marx: Borgerkrigen i Frankrike.
(Pax, Gidlunds(svensk), Ny Dag)

Marx: Den tyske ideologi
(Rhodos (dansk))

Engels: Sosialismen, utopi til vitenskap
(Oktober eller Rød Ungdom-hefte)
Lenin: Staten og revolusjonen (Okt.)

Vi mener på ingen måte at dere må lese alt dette for å delta i sosialismedebatten. Men noe å tygge på bør det være.

Ellers til emnet:

Røde Fane, 5/6-80 (Debatten mellom Magdahl og Lund. Arbeiderråd kontra partiet)

Røde Fane, 4/5-81 (Innlegg av Berg-Henriksen)

Røde Fane, 7-81 (Steigan svarer Berg-Henriksen)

I Sverige har det kommet ut en interessant bok som polemiserer mot ny-revisjonismen.

Klas Borell: Reform eller sosialism

Hvis dere vil lese revisjonistenes egen argumentasjon finnes Rune Slagstads innledning om "Sosialisme på norsk" i en bok med samme tittel.

Klas Borell polemiserer i første rekke mot en bok utgitt av Bo Gustafsson: "I overimorgon socialism".

Rute 80 Annanse

Rute 80 søker etter journalister, fotografer og korrespondenter. Vi kan tilby at det du skriver får tusenvis av lesere, og at du får veiledning og kritikk. Alle ting som skjer blant ungdommen er verdt spalteplass i Rute 80. Vær ikke redd for å sende inn stoff. Alle får svar.

Vi kan ikke tilby betaling, utover refusjon av utgifter til arbeidet.

Refusjon av penger må avtales på forhånd.

Send en lapp til: Rute 80, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5.

RUTE 80

kan treffes på tlf 67-49-90 med rett-
ningsnr.02. Adresse:
Rute 80, P.B.4702
Sofienberg OSLO5
Ringer du kan du spørre
etter K [] []

ja til eliteorganisasjon

A ■ R. U. Trondheim

Rød Ungdom er i dag en liten organisasjon som er i ferd med å bygge seg opp. I vedtektene står det at vi skal bli en masseorganisasjon. Dette ordet kan bety forskjellige ting og jeg skal legge fram mitt syn pø hva Rød Ungdom skal bli. Jeg mener Rød Ungdom svært lenge vil bli en relativt liten organisasjon, og at det bør være en eliteorganisasjon blant ungdommen D.v.s. at vi organiserer de beste og mest framskredne ungdommer. Rød Ungdom skal være et redskap og reservoar for partiet. Det betyr at vi skal utvikle kommunister, og at vi skal føre ut partiets politikk blant ungdommen og reise ungdommen til kamp. Disse oppgaver

løser vi besthvis vi bygger opp Rød Ungdom som en elite organisasjon. Jeg har to begrunnelser for dette standpunktet.

1. Norge er rikt, demokratisk, et av verdens beste lands og leve i. Det er svært få som ut i fra forholdene i Norge som vil gjøre revolusjon og bygge sosialisme. Dette er først og fremst et standpunkt som vi tar p.g.a. en teoretisk forståelse. Derfor må vi finne flesteparten av medlemmene våre blant ungdom som er interessert i teorier. Hvis vi ser på historica til ml-bevegelsen ser vi at dette viser seg i praksis. Dette er også det viktigste argumentet for at vi skal konsentrere arbeidet vårt om gymnaset fordi den politiske interesserte ungdommen stort sett går på gymnaset. Medlemmene våre må tilstrebe seg å bli ledere. For å bli kommunister, partimedlemmer, må dette være et mål, og for å føre vår politikk ut til ungdommen og organisere ungdommen i politik arbeid kreves det ledere. Her også ser vi at dette stemmer med hi storia vår. Jeg vedder på at minst halvparten av medlemmene våre har vært tillitsmann i klassen sin. Jeg mener at begge dissa punkta peker mot at vi må se på Rød Ungdom som en eliteorganisa-

sjon og arbeide for å bygge opp en slik organisasjon. Jeg vil presisere at dette ikke betyr at jeg vil forandre på det Rød Ungdom som vi har i dag. Men det betyr en del for retningslinjene for vidare oppbygging. Jeg tror en del konsekvenser bør være:

- Rød Ungdom må bygge seg opp sakte
- Rød Ungdom må bli en kjerne med et omland som vi arbeider med i fronter o.l.
- intern skolering og studierirkler vil ta mye av arbeidet vårt.

hyklari

D.S i Sogn og Fjordane R.U. har diskutert vedtaket frå R.U. sin skulekonferanse. Vedtaket inneheld mykje bra og rett kritikk, men noko av det bar preg av feil og dobbelmoral. Vi siterer frå vedtaket: "Vi er lei av hele partidominansen av NGS hvor partigruppenes spill har satt delegatene fra skolene som ikke har partihøring utenfor".

Det er rett at NGS har vore partidominert.

Men kva praksis har R.U. på dette området? R.U. har i alle år teke del i partigruppenes spill og ikkje stått attende for nokon annan politisk ungdomsorganisasjon på dette området. Vedtaket frå RU s skulekonferanse var sikkert alvorlig meint frå dei skule-

elvene som var der, men det vil virke som en bomerang. Det er ikkje noko problem for motstandarane våre å bruke dette mot oss og spørje: Korleis har RU fungert?

Et som er rett i dette er at uavhengige delegater i større grad må få innflytelse i NGS, og at RU må arbeide for dette.

Men det kan vi gå inn for utan at vi kastar stein når vi sit i glasshus. Vidre står det i vedtaket: Vi vil at NGS skal få et samlingsstyre hvor ingen partigruppering har fleirtall, hvor uavhengige er godt representert.

Er dette ei rett parole? I tilfelle ser vi med interesse fram til ei tilsvarande parole for YLI. Vi kan ikkje sjå anna at dette er ei taktisk parole for å svekke UH og styrke RU sin innflytelse i NGS. Å lansere tverpolitisk styre i interesseorganisasjonene virker pø oss litt søkt. Delegatene stiller til val på eit skulepolitisk program og elvane velg dei på dette grunnlaget. Det er trist at dei i NGS for det meste vel UH folk, men slik er det. Og det er sjølsagt at dei i YLI s stort sett er stor radikale. Men poenget vårt er at sammensettjinga av dei ulike sentralstyra i interesseorganisasjonene stort sett er uttrykk for styrkeforholda mellom ungdomsorganisasjonene, og at eit flertall av delegaten på NGS landsmøte er organisert i politiske ungdoms-

organisasjoner. Difor verkar denne parola som eit slag i lufta, og igjenn litt hyklerisk. Vegen RU må gå er å stille på sitt skulepolitiskse program og arbeide for å få innflytelse gjennom det. Og RU må sløst for at det skal verte mogleg for uorganiserte å få innverknad i NGS. Men vi får vise at vi vil forandre NGS gjennom

praksisen vår, vere villuge til å ta sjølkritikk for dei feila vi har gjort, og førebels gå stille i dørene om partidominans. Partidominansen er ikkje noko vonde i seg sjølv, det spørsmål om kven dominerer, og korleis t.d. uavhengige og politiske motstandarar vert behandla. S og F distriktsstyre

nytt fra sentralstyret

sjølkritikk på od

Nå har elevene på de vidregående skoler vedtatt at årets Oprasjon Dagsverk skal gå til Zimbabwe. Rød Ungdom støtta og jobba for dette prosjektet, som var fremma av Redd Barna. Rød Ungdoms begrunnelse var at Zimbabwe i dag står i spissen for en uavhengig linje i forhold til supermaktene. Vi tror det er stor enighet om at Zimbabwe er et godt OD prosjekt.

Vi har imidlertid fått krtikk fra noen av laga, et DS og flere av medlemmene våre på de vidregående skoler for at denne saken ikke ble sendt ut til høring i organisasjonen før sentralstyret tok sin avgjørelse. Vi mener denne kritikken er riktig. I en så viktig sak, der

vi heller ikke har tidspress, ville det vært riktig å sende ut forslga til skolelaga først. Dette har ikke vært gjort. Årsaken til dette er at det ble tatt opp på skolekonferansen i høst, og de fleste var positive til å støtte Simbabwe. Sentralstyret har behandla Zimbabwe prosjektet to ganger, og det kom ikke fram at det var stor uenighet blant medlemmene. Det har også vært oppe på skolekonferansen i januar, der ble forslaget også støtta. Vi er enige i kritikken og skal endre praksis til neste år. Gratulerer med seieren og lykke til med årets OD.

Sentralstyrets arbeidsutvalg

etter yli - ngs landsmøtene - kommentar:

Når Rød Ungdom prioriterer skole kampen (som første punkt) betyr det bl.a. at ivi må jobbe aktivt på skolene for å få flere medlemmer. Vi må knytte til oss folk som vil gå på studiesirkel, kjøpe/selge RUTE 80 osv. Det betyr at vi må stå fram som aktivister og markere oss i landskapet på en eller flere måter.

En av de faste oppgavene til Rød Ungdom er å jobbe i og med interesseorganisasjonene YLI og NGS. Resultatene av dette arbeidet ses oftes først på den enkelte skole og i de forskjellige distriktene, men landsmøtene er grunnlaget for YLI og NGS sitt arbeide. Derfor er det ekstra viktig og kondentrere seg om disse.

NGS (og Partipolitikk)

Sentralstyret til NGS i siste perioden var UH - medlemmer i reint flertall, 2 uavhengige, men ingen Rød Ungdommere. I landstyret blei vi representert og spesielt to gymnasiast utvalg (GU), Helgeland / Salten GU og Sør - Trøndelag GU har markert seg sterkt imot NGS - ledelsen. En stund før landsmøtet tok Helgeland/Salten GU initiativ til et opprop mot partidominans i NGS, det blei sendt til alle skoler og aviser. Både H/S GU og S - T GU har jobbet aktivt med nedskjæringene i fylket, mot egenbetaling av skole-

skyss og mot papir avgift. Typisk nok er det disse to sakene - nedskjæringene - mot partidominans i NGS som blir opposisjonsens sterkeste saker på landsmøtet.

Nedskjæringene var ikke satt opp somegen sak på landsmøtedagsorden det blei fremmet forslag om dette, men det blei ikke vedtatt.

Diskusjonen om nedskjæringene kom derfor under beretningsdiskusjonen og arbeidsprogrammet.

Allerede under beretningsdiskusjonen kom kri tikken av Unge Høyre dominansen opp som vedtaksforslag -- med trampeklapp fra salen.

Det demokratiske ordstyrbordet viste sin makt ved å få gjort om vedtaksforslaget til en protokoll tilførsel. Allikevel dette blei en sterk åpning av landsmøtet.

Ellers m kan man kalle det et NGS-landsmøte på det jevne, med sterk opposisjon, men ikke sterk nok til å vippe den sittende ledelsen av pinnen. Heller ikke under kompetansediskusjonen elleer valget vant opposisjonen igjennom, men i det nye styret sitter det tre uavhengige

YLI (En grunnplansorganisasjon.)

I motsetning til NGS hadde YLI nedskjæringene oppe på landsmøtet som viktigste sak.. Helt fra begynnelsen av kom viktigheten av å jobbe med nedskjæringene fram.

nytt fra sentralstyret

alle hadde erfaringer med dette. Under selve nedskjæringsdebatten var det fra innleiderne vinklet mye inn på hvor pengene finnes - eller om penge-r finnes. Det var ventet storm fra AUF på dette, men den uteblei. AUF la seg helt flatte og mente at det var ikke deres ansvar å reise diskusjonen om hvor pengene i Norsk økonomi tar veien. YLI ønsket nemlig å påvise at pengene finnes bl.a. i utenlands kapital, som overskudd på statsbudsjettet, i oljeindustrien osv. Landsmøtet som helhet var tent på nedskjæringsdiskusjonen og det ble stormende oppslutning om YLIs aksjonsdag 25. mars mot nedskjæringer i skolen.

Grunnen til at AUF ikke greide å markere seg er at de ikke er sterke nok, noe de sjøl innrømmer. AUF stillte da heller ingen kandidater til lederjobben i YLI noe de gjorde ifjor. Det betyr ikke at AUF er slått på yrkesskole eller i YLI, de bygger seg opp mere enn før og kan bli virkelig farlige om 1-2 år.

Totalt var det i veldig liten grad partipolitisk e diskusjoner på YLI - landsmøtet. Bare under vedtaksforslaget som tok fullstendig avstand fra KUD sine UH-oppnevninger av elevrepresentanter til RVO markerte Unge Høyre seg på landsmøtet. Vedtaket blei vedtatt mot 8 stemmer.

OD.

Etter avstemninga både på YLI og NGS landsmøtet er det klart at OD 82 vil gå til Zimbabwe.

Om vi ser på YLI landsmøtet avskiltt vant Nicaragua - prosjektet her. (NGS stemmene teller 65% , YLI stemmene 35%)

Rød ungdom klarte dårlig å markere seg i OD diskusjonen for Zimbabwe. mot Nicaragua.

Vi blei alt for innretta mot A Sovjet i argumentasjonen mot Nicaragua, og sa for lite om Zimbabwe prosjektet.

Det som var helt spesielt for YLI-landsmøtet og OD - diskusjonen, var åpninga som begynte med 1 minuttstillhet for El Salvador.

Et forslag fra to chilenske elever som ville koble dette i forbindelse med OD - prosjektet til Nicaragua. Klart salen var for dette, men altså blei dette en virkningsfull og sleip åpning av OD diskusjonen.

HVA NÅ?

Rød Ungdom er på framgang på gymnasene, og vi markerte oss bra og sterkt som ledere for NGS - opposisjonen. Vår situasjon i YLI er heller kritisk, vi er få som går på yrkesskolen.

Det trenges grundig og intensivt arbeid på skolene framover nå for å få nye medlemmer og aktivister. Samtidig er det avgjørende

å være med, sørge for at interesseorganisasjonene er elevenes sterke redskap bl.a. mot nedskjæringer og for lik rett til utdanning.

Det er Rød Ungdoms oppgave å være drivende i dette arbeidet.

Nedskjæringsaksjoner, internasjonalt arbeid, salg av Rute 80 ol. er ting vi må bruke til å markere oss.

Samtidig vil Rød Ungdom fortsette å arrangere flere skolekonferanser som det er viktig vi får med oss flere på og vi må kjempe for at konferansene skal bli bedre.

Fortsett arbeidet på skolene nå - og sikre at arbeidet kan drives til høsten.

U ■ .

kritikk av partiets toårs-plan

INNLEDNING.

Partiet har vedtatt en plan for sitt arbeid helt fram til neste landsmøte. Denne vil sjøl sagt få en del å si for oss i RU. Jeg skal derfor kort gå gjennom noen av hovedpunktene i planen og noen innvendinger vi har på den. RUs ledelse har tatt disse saker opp med parti-ledelsen og vi vil legge det fram for partiets medlemmer gjennom partiets internblad. Nå legger vi det fram for dere

medlemmer av RU, slik at dere i hvert fall vet hva saken dreier seg om hvis partiet lokalt tar det opp med dere. Sentralstyret i RU vil gjerne ha reaksjoner fra dere.

PARTIPALNENS HOVEDPUNKTER

Planene skal altså vare perioden fram til 84. Den legger ikke opp til store løft, untatt på et område, det er diskusjonen om sosialismen. Ellers er hovedmålsettinga å konsolidere partiet politisk og organisatorisk, rette inn arbeidet på arbeiderklassen, opprettholde og utvikle Klassekampen.

HØYT PRIORITERTE OMRÅDER

Den følgende gjennomgang er helt skjematisk hovedpunktene i planen og er bare ment å gi et riss.

1. Skolering - Partidiskusjoner. Her er det særlig sosialismediskusjonen som legges opp.
2. Styrke innrettinga av arbeidet på arbeiderklassen. Her gjelder det både arbeidet i fagbevegelsen og den egne propaganda.
3. Forsvars og fredspolitikk og antiimperialistisk arbeid.
4. Styrke Klassekampen
5. Valgkamp parlamentarisk arb. Det gjelder både komunevalgkampen i 83 og forbredelsene til valget i 85. Valgkampen 83 karikteriseres som den største politiske kampanjen i perioden.

nytt fra sentralstyret

6. Styrking av partiøkonomien og organisasjonen

LAVERE PRIORITERTE OMRÅDER.

1. Ungdomsarbeid

2. Bolig

3. Kvinnepolitisk arbeid

Dette er den generelle planen, og nå skal jeg ta det som står konkret om ungdomsarbeidet.

- Opprette/gjennorette kontakt mellom partiet og ungdomsforbundet og dermed partiets ledelse av RUs grunn og distrikts organisasjoner

- Arrangere skoleringskurser for utvalgte medlemmer av ungdomsforbundet. Dette er de viktigste to konkrete saker i tillegg:

- Lage en konkret plan for utbygging av ungdomsforbundet der hvor det bare finns partiorganisering.

- Avholde en sentral konferanse med utvalgte tillitsmenn fra både partiet og ungdomsforbundet for å diskutere ungdomsarbeidet.

KRITIKK.

Vi har ikke gått i mot helheten i partiets planer, men vi mener at ungdomsforbundet er blitt prioritert for lavt. Grunnen til at vi reagerer er at dette har pågått over lang tid.

Ungdommen er etter vår mening den delen av folket som ml-bevegelsen i dag har de største muligheter til å rekrutere. Dette mener vi partiet må ta

hensyn til sjøl om både de og RU satser på politisk skolerings og konsolidering. Likevel, denne planen som er vedtatt går det ann å gjøre en del innafor. Det avhenger av de lokale partiledesene "forstår" det som står om ungdomsarbeid. Noen vil kanskje droppe det helt mens andre vil gjøre ganske mye for oss.

Ja f.eks. punktet om å gjenopprette partiets ledelse over ungdomsforbundet. Her kan vi stå på for å få en fast kontakt som RU styret sjøl kan søke hjelp og støtte hos. Sjøl om de fleste aktivister i partiet har mange oppgaver, så går det ann å kreve at denne kontakten prioriterer: r RU fram for Polen jobbing o.l.

Partiet skal lage sentrale skoleringskonferanser, det er bra. Men vi kan stå på for å få hjelp til studiesirkler, skoleringsseminarer i helgene og innledere i laget. Planens forslag om konferanse for tillitsvalgte i både partiet og ungdomsforbundet har vi gått inn for skal gjennomføres høsten 82. Kort og godt, sjøl om planen nedprioriterer ungdomsarbeidet for partiet, så kan vi, RU få til en reel forbedring i forhold til i dag. HVA KAN RU MEDLEMMER GJØRE ? Dere bør diskutere gjennom praksisen til partiet lokalt,

hvordan den har vært og utvikla seg .RU styrene kan og be om et møte med den lokale partiavd. for å få en nærmere gjennomgang av partiets sentrale og lokale planer.Vi har som sagt reist kritikk av partiets prioritering av ungdomsarbeidet overfor parti-ledelsen.Det virker som det er ganske stor interesse for å gjøre mer med dette på grunnplanet i partiet,men mange veit ikke hvordan dette skal gjøres. Nå er det på en måte opp til dere å diskutere med partiet lokalt for å se hva som kommer ut av det.For dere som har et bra samarbeid vil vi gjerne ha konkrete erfaringer slik at vi kan bruke de og spre dem til andre deler av landet.

For AU

E. B. [redacted]

landsleir sommeren-82

Vi følger opp suksessen fra de to siste åra,og arrangerer landsleir.

HOVEDEMNENE.

Det blir to hovedemner,politisk økonomi og Reagan,USA-Latin Amerika.D e vil bli presentert i Klassekampen utover våren, men noen punkter her.

Politisk økonomi er loven for produksjonen i samfunnet og fordeling av godene.Vi skal

forstå hvorfor en kapitalist som eier fabrikker i Rhur ikke kan være naturverner.Hvorfor Indias økonomiske system hindrer utvikling.Vi skal følge opp marxismediskusjonen som hele RU har drevet i år.

Reagen,USA-Latin Amerika. Hvem er Reagen? Går USA framover kan de true Sovjet? Hva skjer i El Salvador? Enn resten av Latin Amerika? Hva vil Reagen og Haig her? Dette er noen av de ting vi skal rydde opp i. Masse fakta kunnskap og store diskusjoner på USAs rolle i verdensutviklingen i dag.

SEMINAR.

Vi har masse forslag på bordet. Polen Country og Western, Sovjets økonomi, skole, men her må dere komme med forslag. Aktuelle saker som deres plass ønsker å ta opp, vite mer om og få diskutert.

FØLG MED I KLASSEKAMPEN.

Utover våren vil sted, hovedemnene, seminarene og fritidsmulighetene bli presentert i KK. I tillegg kommer sjølsagt løpesedler og forbredelsematriell. Vi satser på festivalbesøk, stand, rundturer og håper dere følger opp i deres disrikt.

FERIE OG POLITIKK

Vi skal lære å komme videre på politiske diskusjoner i løpet av sommerleiruka. Men det er også ferie bli kjent med nye folk. Det er en fin måte å bruke ei uke av sommerferien på. SETT AV 25 - 31. JULI ALLEREDE I DAG.

SOMMERLEIRUTVALGET

KONTIGENTBETALING FOR DOBBELT MEDLEMMER.

Det er en del forvirring om dobbeltmedlemmer og kontigentinnbetalinga.

REGLENE ER:

- 1) Samlet kontigent skal tilsvare partisatsene.
- 2) Av dette skal minst minimumsatsen betal. es til Rød Ungdom.
- 3) Det er naturlig at dobbeltmedlemmer går i spissen for høy innbetaling til Rød Ungdom.

Økonomiutvalget

annonser

kontaktannonse

HAR DU LYST TIL Å HA KONTAKT MED SVENSK RØD UNGDOMMERE.

RUS sentralstyre hadde for ca. en md. siden møte med vår svenske søsterorganisasjon Rød Ungdom. Vi fikk da høre at det var klubber i Sverige som ønsket å utvikle samarbeidet med Norge for å få kjennsakt med våre erfaringer med å bygge en kommunistisk ungdomsorganisasjon. (Klubber=lager på svensk) De kunne tenke seg å få opprettet direkte kontakt med et lag i Norge og et lag i Sverige. Hvor omfattende kontakten skulle være fikk bli opp til laga

sjøl, enten de vil begrense seg til brevskrivning eller de ville reise over for å se på forholda. Vi syns det var et bra forslag.

- svensk Rød Ungdom har mange erfaringer som vi kan lære av
- de står som oss i en oppbyggingsfase, men har også mange problemer
- det føres i ml-bevegelsen i Sverige en rekke prinsipielle diskusjoner som også har betydning for oss
- vi har som organisasjon alt for liten kontakt med folk og andre organisasjoner i andre land. Med svenskene har vi kanskje best kontakt, men sammenligner vi oss med andre ungdomsorganisasjoner som arrangerer fellesstevner ligger vi langt etter.

TA SJANSEN PÅ Å MØTE EN SVENSK.

Vi håper på at en del av dere syns dette er et bra tilbud og tar det opp med laget og lagsstyret om dere kan bli med. Gi beskjed til kontoret, Boks 610 sentrum OSLO 1 eller gjennom reisesekretær, kontakt. Dere må da gi oss den adresse som den svenske "klubben" skal skrive til. Vi gir beskjed til Rød Ungdom Sverige og så plukker de ut en klubb dere kan ha kontakt med. Det hadde vært fint om dere kunne tatt opp dette med laget i løpet av en md, og gitt oss beskjed. Hvis svenskene skal ha litt tid på seg til å finne fram til en klubb, og kontakten opprettes før sommeren, må dere raska på litt.

FRAM FOR SAMARBEID MELLOM FOLKENE.

nye hefter fra ru

Vi har i løpet av det siste halve året gitt ut en del hefter og matriale. Vi tror dette trengs i lagsarbeidet og vil være nyttig ved væring. Lag og medlemmer oppfordres til å kjøpe inn eks. av heftene å ha til bruk.

- 50 spørsmål og svar om krig fred
- 27 sp. og sv. om RUS politikk
- Organisasjonshåndbok med vedtekter

- kort innføring i marxisme
- Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap av F. Engels
- STUDIESIRKEL en ny grunnsirkel som består av veiledningshefte og tillegsmatriale. Veiledning for sirkelledere følger med.
- Fra gammalt av :
 - Natur og miljøvern
 - Sosialismehefte
 - Internasjonalt hefte
 - Lenin, Mao, Stalin om ut

skoler dere i spørsmål om krig og fred

Rød Ungdoms eksterne hovedsak å markere seg på er spørsmål om krig og fred. Sentralstyret gjorde en rekke vedtak om dette tidligere i vinter.

Reisesekretæren har gjennomført en del åpne møter, halvåpne. Trøndelag har avholdt fredskonferanse og AU har endelig gitt ut et argumenthefte 50 sp. om krig og fred. Likevel, både diskusjonen innad og særlig markeriga utad er for liten. Jeg tror at en viktig årsak er at mange medlemmer er for dårlig skolert. Vi kjenner ikke godt nok til hverken Nei til atomvåpens argumenter eller andres. Jeg skal prøve å presantere en del matriale, komentere en del av det og til slutt stille en del spørsmål som folk kan tenke over. Denne lista blir på ingen måte fullstendig, men kan være en begynnelse. Jeg har særlig lagt vekt på matriale som dreier seg om bakgrunnen for krigstrusselen, og spørsmål som er knytta til Atomvåpen debatten. Et så viktig punkt i vår fredspolitik som støtte til frigjøringsbevegelsene har jeg latt ligge.

IMPERIALISMEN STYRKEFORHOLDET MELLOM SUPERMAKTENE.

Lenin: Imperialismen- kapitalismens høyeste stadium. Dette er selv sagt en helt nødvendig bok å lese for alle som vil trenge litt dypere ned i imperialismeteorien. Den er ikke så fryktelig vanskelig heller selv om det er en klasiker. Hefte fra RU "Et ledd i en global strategi" Den gjennomgår imperialismeteorien anvendt på dagens situasjon og endring av styrkeforholdet mellom supermaktene.

Røde Fane: Det har i lang tid på godt en diskusjon i RF om faren for krig, og om krigen kan utsettes, hva som er bakgrunnen for Sovjets ekspansjon styrke eller svakhet. Her følger en oversikt over de mest aktuelle nr. 2/79, 6/79, 7/80, 1/81, 2/81, 3/81, 4-5/81

MATERIALISTEN:

For de som vil gå nøyere inn på en Sovjet debatt, om Sovjet er kapitalistisk, hva slags økonomi Sovjet har osv. kan jeg anbefale 1/80 2/80, 3/80 av Materialisten

KONTRAST nr. 4/80m 7/80 Her gis en god dokumentasjon på USAs økonomiske tilbakegang, at USA er en koloss på leirfotter.

ATOMVÅPEN/MILITÆRBALLANSE OG NEDRUSTNING:

Materiale som er utgitt av eller støtter NTA ledelsens linje.

- Meninger om atomvåpen spørsmål og svar. Denne inneholder mye sterk kost og kan anbefales for de som vil sette seg inn i en del av grunnholdningene til ledende folk i NTA

- Raketter i Europa. Et helt nytt hefte forsøker bl.a. å svare på hvorfor Sovjet ikke er en ekspansiv trussel overfor Europa.

- Dialog om Norden som atomvåpen fri sone. Erik Alfsen.

- Ta standpunkt til atomvåpnene/Wiliam Aubert

- Atomvåpen og usikkerhetspolitikk/ Evensen, Tidens forlag

- Nedrustning nå? Studiesirkel fra fremtiden i våre hender

Materiale som går imot en del av fredsbevegelsens argumenter.

- Ti teser om atomvåpen/Tor Høyvik, Kontrast nr. 7-8/81.

- Kan vi overleve? Undergangsteorien. En kritikk /Tor Høyvik

- En atomkrig er ikke verdens undergang/Tor Høyvik

Tor Høyvik er fredsforsker og har lenge hatt tillknytting til fredsbevegelsen. Han har sammen med andre hatt et forskningsprosjekt

gående om konsekvensen av atomkrig i verden og i Norge. Ut fra disse

undersøkelsene har han kommet fram til mange fakta som lår hull

på de værste dommedagsprofetiene. En del av hans konklusjoner er bl.

annet at menneskene ikke er i stand til å utslette seg selv. At

flertallet på jorda vil overleve selv en total atomkrig.

At sivilforsvar er mulig beskyttelse mot atomkrig og kan redde

mange liv. En ting fredsbevegelsen etter hvert bør ta opp er

spørsmålet som knytter seg til beredskapen hvis det blir krig.

Den virkelige trusselen l milliard drepte er en katastrofe stor

nok, man trenger ikke skrekken med hele jordas undergang. Bør leses

av alle som vil sette seg inn i atompolitikk. Alt materiale kan bestill

es av Fredsforskningsinstituttet, PRIO.

Militærballansen: Utgitt av institutt for internasjonale strategiske

studier, kan fåes gjennom Den Norske Atlanterhavskomite, DNAK.

-Skriftserien fra DNAK. Dette er en serie småhefter med innlegg 7

foredrag av div. politikere o.l. nr. 68, 69, 70 anbefales.

- Norsk Militært Tidsskrift. Kommer med 12 nr. i året. Inneholder

en god del interess. ante artikler og debatt.

-Hefte fra rød Ungdom 50 sp. og svar om krig og fred. Dette heftet

tar i grunn opp alt mellom himmel og jord. Er retta som en brei

polemikk, mot deler av fredsbevegelsen og SV, SU.

- Et sterkt og uavhengig forsvare /PER Gunnar Gabrielsen Oktober
- AKPs militærprogram /Oktober

Som sagt dette er ikke noen fullstendig liste, men hvis dere pløyer det meste av dette skulle dere i hvertfall ha et godt utgangspunkt til å få opp diskusjonen i lagd og gå i konfrontasjon med de værste fredshaukene.

Til slutt en del problemstillinger:

- Hvor nær er krigen? Er det riktig å hevde som Egil Fossum, at det er mest sannsynlig at det bryter ut en verdenskrig før 1985?
- Er det Sovjets styrke eller svakhet som peker mot krig?
- USA er i historisk tilbakegang, kan vi regne med at Reagan eller en annen president greier å snu utviklingen eller vil USA sannsynligvis bli viklet inn i større og større økonomiske problemer?
- Er kamp mot begge supermakter en avleggs parole?
- Er vi for fullstendigfrakobling av Europa fra USA eller er det bedre med "reform" av NATO?
- Hvordan vurderer vi farene for den amerikanske atomstrategien overfor Norge?
- Hvordan ser vi på amerikansk utplasing av Pershing 2 og Cruise hvis Sovjet forsetter utplasingen av SS20.
- Er parolen om et sterkt forsvar riktig?
- Er vi for konvensjonell opprusting i Vest Europa?

ADRESSER OVER EN DEL STEDER DU KAN SKAFFE DEG MATERIELL FRA.

- *Nett til Atomvåpen Youngsgata 7 OSLO 1 tlf.02/20 58 48
- *Den Norske Atlanterhavskomite, Fritjof Nansensplass 6 OSLO 1 02/337350
- *Røde Fane Boks 6875 St. Olavs plass OSLO1 tlf.02/11 45 73
- *Materialisten Boks 42 Veitvedt OSLO 5
- *Kontrast Pax forlag Gøteborgsgt.8 OSLO 5 tlf.02/35 17 05
- *Utenriksdepartementet Planleggingsavd.7.juni pl. OSLO 1 tlf.02/20 41 70
- *Institutt for fredsforskning Rådhusgt. 4 OSLO 1 tlf.02/11 41 05

Rød Ungdom makes the difference

Arbeidsløsheten blant ungdom øker. Forbannelsen og meningsløsheten går hånd i hånd. Tusenvis av ungdom kommer ikke inn på de videregående skolene, og midlene til ungdomsklubber og andre fritidstilbud skjæres ned. Kom du ikke inn på snekkerlinja i år, så du kanskje til neste år? du kan iallefall håpe. Hver dag, hver time, møter ungdommen i Norge den menneskefiendtlige kapitalismen. Vi som er unge må velge. —hva skal vi bruke livet vårt til? Skal vi godta samfunnet slik det er, eller skal vi slåss imot? Skal vi bite skuffelsen i oss, eller skal vi ta opp kampen mot urettferdigheten? Skal vi gå enda lenger. —slåss for forbedringer og for et nytt og bedre samfunn? Valget er ditt, —og mitt. Rød Ungdom er en revolusjonær organisasjon for ungdom. Den samler de som vil gjøre revolusjon, de som vil bruke marxismen for å bygge sosialismen. En revolusjonær organisasjon vil forandre verden. Vil du forandre verden? Rød Ungdom makes the difference!

